

‘Bodemloze put’ is lastig te peilen

Recensie

 Jelte Albada

De bodemloze put is een Nederlandstalig iepenloftspul gemaakt rondom een poel midden in het bos. De perfecte plek voor het moeilijk te peilen avontuur van de aan lager wal geraakte circusdirecteur Lode. Hij hoopt twee ton te vinden in de put waarnaast hij met zijn vrouw Hope en manusje van alles Dicky zijn kamp heeft opgeslagen.

Dicky gaat als duiker de put in om de schat te zoeken die er moet liggen. Lode heeft dit geld nodig voor zijn schuldeisers. De directeur zit financieel aan de grond, maar heeft ook emotioneel betere tijden gekend. De mysterieuze omgeving krijgt steeds meer vat op hem, terwijl de onzekerheid (versterkt door drank) leidt tot aanvaringen met Hope en Dicky. Voor de verhaallijn is geput uit toneelklassiekers, bijvoorbeeld met de drie schikgodinnen.

De makers - Hans van Buuren als schrijver, bedenker en Lode; medeauteur Margreet de Heer en regisseur

Rien Stegman - weten met beperkte toevoegingen zoals opborrelend water en zwaaiende struiken de juiste sfeer te scheppen. Het verhaal kent ook mooie wendingen, bijvoorbeeld de switch van bodemloze put naar wensput waarbij ineens het bootje uit de jeugd van Dicky opduikt uit die put. Mooie beelden, maar de voorstelling leunt vooral op tekst en een hoog filosofisch en psychologisch gehalte.

Van Buuren zet Lode neer als een zwaarmoedig mens. Van de flamboyante circusdirecteur die hij geweest moet zijn, zien wij weinig terug in de neerslachtige gebogen man met de handen in de zakken. Die invulling drukt een stempel op de voorstelling, ook omdat het naar binnen gekeerde pessimisme de interactie met de andere personages in de weg staat. *De bodemloze put* is geen voorstelling voor liefhebbers van het lichtere soort iepenloftspul. Maar wie graag na afloop fijn napraat: deze productie biedt daartoe volop gespreksstof.

 De bodemloze put van WIG-Producties bij Stania State, Oentjerk, 30 bezoekers. Nog te zien: 3, 7, 8, 9 en 10 juli